

РЕШЕНИЕ

№ 3207

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11289** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. срещу РЕШЕНИЕ №4388 от 06.10.2024г. по нахд №8527/24г., 17 състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №766535-F749368 от 23.04.2024г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ при ГД“Фискален контрол“-НАП, с което на дружеството за нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на основание чл.185, ал.2 вр. с чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция от 500лв..

По изложените в жалбата съображения – се моли да се отмени решението, ведно с НП. На първо място се визира, че неправилно е тълкувана разпоредбата на чл.185, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, доколкото санкцията се следва за лице, което извърши или допусне нарушение на чл.118 от ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане, когато обаче нарушението не е довело до неотразяване на приходи. С оглед изложеното се прави извода, че санкция се налага, когато е доказано неотразяване на приходи, за което ответникът е длъжен да изложи мотиви. В тази връзка се подчертава, че не са събрани доказателства за този елемент от фактическия състав на нарушението нито от ответника, нито от СРС. На второ място се излага довода, че не са съобразени

възраженията на страната, изпратени по имейл до актосъставителя. На следващо място –се подчертава, че след като впоследствие е представено свидетелството за регистрация- деянието е следвало да се класифицира като маловажно. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява и не изразява становище.

Ответникът в съдебно заседание се представлява от юрк.В. и изразява становище по касационната жалба за нейната пълна неоснователност. Представени са писмени доказателства във връзка със смяна на фамилното име на актосъставителя. Моли да се отхвърли жалбата и претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП –прокурор дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да потвърди НП, е приел, че АУАН и НП са издадени от надлежни органи в производство без допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. По съществото на спора е прието, че при проверка на 14.12.2023г. в 14,19ч. в магазин „Т-М.“ в[жк]до бл.86 е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да съхранява в обекта свидетелство за регистрация на монтираното в обекта фискално устройство като същото е поискано, но не е представено. Деянието е извършено и при условията на повторност, тъй като с НП от 06.02.2020г. в сила от 08.07.2020г. дружеството е било санкционирано за същото. С оглед това е допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г., поради което на основание чл.185, ал.2 вр. с чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в минимален размер от 500лв..

Настоящата инстанция напълно споделя изложеното от СРС. Спор по установените факти няма - на датата на проверката в обекта не е имало свидетелство за регистрация на фискалното устройство. Същото е било поискано и не е било представено. Правилно е констатирано, че до края на проверката не е представен документа, поради което деянието е завършено с приключване на проверката. Обосновано не са кредитирани твърденията, че това свидетелство е било изпратено на по-късен етап по пощата като ирелевантни за спора. Не е спорно, че има свидетелство от 20.10.2020г., за което не се споменава във визираните възражения до актосъставителя от 19.12.2023г., в които е изразено отношение по останалите констатации от проверката. СРС е отбелязал, че от изискването на чл.42, ал.1 т.1 от Наредбата за съхранение в обекта на свидетелството има изключение, в която хипотеза не се намира страната. Напр. може да не се съхранява документа при случаите на изпитване на нов тип фискално устройство в реални условия. На следващо място -СРС обосновано е приел,

че деянието е формално и не следва да има вреди. В тази връзка не се споделят твърденията на касатора, че трябва да се установи, че има неотразени приходи. Нарушената норма на чл.42 от Наредбата не включва подобен факт. Приложението на чл.185, ал.2 от ЗДДС е доколкото е извършено нарушение на нормативен акт по прилагането на ЗДДС. Правилно не е било възприето твърдението, че се касае за маловажен случай, доколкото деянието е извършено повторно макар санкцията да не е за повторност.

Следователно- касационната жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава. С оглед изхода от спора и претенцията на юрк.В. трябва по чл.63д от ЗАНН и във връзка със чл.37, ал.1 ЗПП и чл.27е от НЗПП чр. с чл.78, ал.8 от ГПК да се присъди юрк.възнаграждение за касационната инстанция в размер на 80лв..

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4388 от 06.10.2024г. по нахд №8527/24г., 17 състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №766535-F749368 от 23.04.2024г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ при ГД“Фискален контрол“-НАП, с което на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на основание чл.185, ал.2 вр. чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция от 500лв..

ОСЪЖДА „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на НАП -80лв. юрк.възнаграждение. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.